

ترس از کرونا، خواب یا بد؟!

براساس آنچه تا امروز گذشت، شاید بتوان رد قایل سوالات متعدد مساله مدیریت جريان شيوع ركودار كشور وسياست هاي ستاد ملي كرونارابه چالش كشيد. سولاتي كه انتظار مي رود روياني به عنوان رئيس اين ستاد پاسخگو آنها باشد. به عنوان اولين سوال بگذاريد از صبحت هاي روز گذشته و روياني رئيس ستاد ملي مقابله با كرونا شروع كنم كه گفت: «موج دوم محصول اين است كه ترس از كرونا ريخته شد و مردم به زندگي عادي بازگشتند.» عجب! اگر واقعاً اين عادي سازي هاي اين بازگشت مردم به روال عادي زندگي مساله خطرناكي است و باعث شده است كه ما آمارهاي انيظور صعودي بالا ببرو، چرخه خودتان: بارها از همان روزهاي اول ترس از كرونا انگيزم مي شديد: براي مثال روياني در اسفندماه سال گذشته، روزهاي كه ترس از كرونا به ا فرا گرفته بود، گفت: «بوتله دشمنان ماست كه با هراس افكني زياد در جامعه كشور به تعطيلي بگشند.» چه اتفاقي افتاده است كه تا پيش از اين رويه بر عادي سازي بود و حالا كه به قولي هوا پس شده است، علت بازگشت مردم به زندگي عادي است؟ اين ديست رئيس جمهور ورئيس ستاد ملي مقابله با كرونا در اين رابطه توضيحياتي ارائه نكند.

این همه تعجیل در رفع محدودیت‌ها برای چه بود؟!

تجربه سایر کشورها در مساله رفع محدودیت‌ها را که هر روز می‌کنیم به نکات جالبی می‌رسیم. بالاخره شاهد بودیم و هستیم تمام کشورهای دنیا به‌منظور مقابله با همه‌گیری کرونا محدودیت‌های متنوع و متعددی ایجاد کردند تا زنجیره انتقال قطع شود و بعد از مدتی همه این شیخواری‌ها محدود و این محدودیت‌ها حتی مرتفع شد. برای مثال در کشور فرانسه و برخی دیگر از کشورهای اروپایی و حتی شرق آسیا وقتی میزان ابتلا و مرگ‌ومیر نزدیک به صفر شد، دست به رفع محدودیت‌ها زدند و بازهم البته ارتباط شده و مرحله به مرحله این محدودیت‌ها را برداشتند. اما در ایران تا کسی آمد که همه‌روزه نوبی به خود خورد و باوجود ادعای بسیاری از صاحبان نظر مبنی بر تسهیل شدن این مسیر، محدودیت‌ها بعد از گذر از یک سری فضا، تا هم درحالی که هیچ تدبیری برای نظارت جدی و رعایت پروتکل‌ها صورت نگرفت و صرفاً به چند توصیه و شعار امثال فاصله‌گذاری هوشمند... بسنده شد، بامشغولی این سهل‌انگاری که حالا نتایج حاصل از آن را در افزایش ابتلا و مرگ‌ومیر مشاهده می‌کنیم چه کسی است؟

چرا طرح ترافیک لغو نمی‌شود؟

بر اساس آمار استادا مقابلہ با کرونا حمل و نقل عمومی سهم ۲۶/۵ درصدی را در شیوع کرونا ایفا می‌کند. در چنین شرایطی عقلانی ترین کار منطقی ترسین ساله ای که به ذهن می‌رسد ایجاد فضای امن در وسایل حمل و نقل عمومی و کاهش سهم استفاده مردم از وسایل حمل و نقل عمومی است. این ایجاد با الزام و وقتی بیشتر می‌شود که به این اطلاع که وزیر بهداشت داده ام آگاه باشیم که حمل و نقل عمومی در تهران فقط توانایی پوشش یک سوم مسافران را دارد و الباقی بار اضافی است که به این ناوگان تحمیل می‌شود. بعد از او نیز گویج ابتدایی کرونا در کشور یکی از راهکارها لغو طرح ترافیک در پایتخت بود، منتها در این مساله همه همچون ماجرای صادرات ماسک و خیلی دیگر از افعال با کاهش نسبی و شکننده روند ابتلا و مرگ و میر ناشی از کرونا طرح به حالت اولیه بازگشت و مردمی که از وسایل حمل و نقل شخصی استفاده می‌کردند، دوباره و به ناچار به استفاده از وسایل حمل و نقل عمومی بازگشتند. این ماجرا بارها مورد انتقاد مردم و متخصصان قرار گرفت ولی به اذعان مسئولان شهری مصوبه ستاد ملی مقابلہ با کرونا خلاف این و بر اجرای طرح بوده است. بد نیست درباره انتقاد شهر داری و علت عدم لغو طرح هم توضیحاتی داده بشود، نه؟

ماجرای جذب پرستار و افزایش تعداد کادر درمان به کجا رسید؟

پراستان، نمایندگان مجلس و حتی بسیاری از مسئولان وزارت بهداشت که صحبت می‌کنیم همه از خستگی و فرسودگی و استهلاک کادر درمان سخن می‌گویند. همه متفق‌القولند که کادر درمان خیلی طوری شده‌اند که درگیری با ما وپروس کرونا بیشترین فشارها را برآنها تحمیل شده و ما به‌راور اوج گیری موارد ابتلا و مرگ‌ومیر این فشارافزایش پیدای می‌کند و باوجود اینکه تجربه اینده است به روز اول افزایش پیدا کرده است اما حجم بالای مراجعات آنها را از یادآورده و مشکلاتی را هم برای آنها و هم برای بیماران به‌وجود آورده است که یکی از آنها این است که هر پرستار نمی‌تواند مدت زمان زیادی را صرف یک بیمار کند و مجبور است حداقل زمان ممکن را برای بیمار صرف کند. منتها در یک چنین شرایطی برخلاف تمام وعده و وعیدها اخبار متعددی به گوش می‌رسد. تمام ان پرستارانی که در این ما شیوع اولیه کرونا جذب شده بودند، در ایام افت مراجعات از کار بی‌کار شدند و قراردادهای کوتاه مدتی با آنها بسته شد. این بام و دو هوا در جذب نیروی درمانی دوش دقیقاً در ایامی به چشم ما می‌رود که خبر از شیوع گسترده تر وپروس آن هم در فصل سرما به گوش برسد.

جلوگیری از برگزاری مراسم عروسی و عزاکار سختی است؟

مکرا در اظهارنظرهای مسئولان نظام سلامت و مسئولان ستاد ملی مقابله با کرونا یکی از دلایل اصلی شیوع دوباره کرونا و بالا رفتن موارد ابتلا و مرگومیر برگزاری مراسم عروسی و عزاء عنوان شده است. آن قدر نمک این عیالی برای زیاده کرده اند که مساجد میزبان مراسم مثل حمل و نقل عمومی و حضور کارمندان در محل کار... و... راهم کمترین گرد مثل این اوصاف هنوز هیچ کس از خود، شریک جمهر و تاساير مسئولان ستاد ملی مقابله با کرونا هیچ حرفی درباره اینکه چرا جلوی برگزاری این مراسمها هر گفته نشده است نزنند. واقعا ممانعت از برگزاری مراسم عروسی و عزاء آن قدر برای دستگاههای عریض و طویل نظارتی و انتظامی سخت است که این طور با جان و سلامت مردم بازی می شود؟ رئیس جمهر نمی خواهد در این باره در یکی از جلسات ستاد ملی مقابله با کرونا توضیحاتی ارائه کند؟ ما بزرگترین اماکن و مراسم مذهبی را با یک توصیه تعطیل کرده ایم، اما در ممنوعیت برگزاری مراسم عروسی و عزاء مانده ایم و نمی توانیم با بهره گیری از توان انتظامی و قوای قهریه جلوی این فاجعه عظیم را بگیریم؟ بهتر نیست یک بار به جای توصیه شعاری دست به اقدامات عملی بزنیم؟